Dane aktualne na dzień: 23-11-2026 08:51

Link do produktu: https://pancerka.com.pl/pzkpfwiv-j-mit-panther-f-turret-rfm-5068-p-29.html



Pz.Kpfw.IV J mit Panther F Turret RFM 5068

Cena	**134,99 zł**
Cena poprzednia	~~**179,99 zł**~~
Dostępność	**Zapytaj o dostępność**
Numer katalogowy	**5068**
Kod producenta	**5068**
Kod EAN	**4897062620750**

Opis produktu

Rye Field Model RM-5068 Pz.Kpfw.IV J mit Panther F Turret

Panzerkampfwagen IV – niemiecki czołg, który walczył do końca wojny

PzKpfw IV (Panzerkampfwagen IV) to jeden z najsłynniejszych niemieckich czołgów średnich okresu II wojny światowej i bez wątpienia jeden z najważniejszych pojazdów pancernych Wehrmachtu. Zaprojektowany z myślą o wspieraniu piechoty, z czasem stał się podstawowym narzędziem walki niemieckich sił pancernych na wszystkich frontach – od pustyń Afryki Północnej po zamarznięte pola Rosji i zniszczone miasta III Rzeszy.

Geneza i rozwój konstrukcji

Projektowanie PzKpfw IV rozpoczęło się w odpowiedzi na konkurs ogłoszony przez niemiecki Departament Uzbrojenia pod koniec 1934 roku. Celem było stworzenie czołgu średniego o masie do 18 ton, uzbrojonego w armatę kal. 75 mm, przeznaczonego do bezpośredniego wsparcia piechoty. Konkurs wygrała firma Krupp, a jej projekt – oznaczony jako **Versuchkraftfahrzeug IV** – został przyjęty do produkcji seryjnej. Już w 1936 roku zbudowano pierwsze prototypy, a od 1938 roku rozpoczęto masową produkcję, która trwała aż do końca wojny w 1945 roku. Łącznie wyprodukowano około **8600 egzemplarzy**, co czyniło PzKpfw IV najliczniej produkowanym niemieckim czołgiem II wojny światowej.

Czołg w szczególe – budowa i uzbrojenie

Pierwsze wersje PzKpfw IV – od wersji A do D – były uzbrojone w krótkolufową armatę **7,5 cm KwK 37 L/24**, przeznaczoną głównie do niszczenia umocnień i wspierania piechoty. Pojazdy te dysponowały relatywnie słabym opancerzeniem – od 14 do 30 mm – oraz różnymi wersjami silników o mocy od 230 do 300 KM. Wersja D, wprowadzona w 1939 roku, otrzymała sprawdzony silnik **Maybach HL 120 TRM o mocy 300 KM**, który pozostał podstawową jednostką napędową aż do końca wojny.

Przełom w rozwoju konstrukcji przyniosły wersje **F1 i F2** – pierwsza z nich została znacznie opancerzona (pancerz czołowy zwiększono do 60 mm), natomiast druga otrzymała nową armatę – **7,5 cm KwK 40 L/43**, o znacznie większej prędkości wylotowej i skuteczności przeciwpancernej. Dzięki niej PzKpfw IV był w stanie niszczyć większość alianckich i sowieckich czołgów średnich i lekkich, co uczyniło go groźnym przeciwnikiem dla T-34 czy Shermana.

Wersje **G, H i J**, produkowane od 1942 do 1945 roku, były stale modernizowane. Wzmocniono w nich pancerz, zainstalowano dodatkowe osłony boczne (tzw. **Schürzen**) i wprowadzono drobne zmiany w układzie zawieszenia i wieżyczce. PzKpfw IV J był już uproszczoną wersją pozbawioną elektrycznego obrotu wieży, co miało ułatwić i przyspieszyć produkcję w trudnych warunkach przemysłowych ostatnich lat wojny.

Warianty specjalne i pojazdy na bazie PzKpfw IV

Podwozie czołgu PzKpfw IV okazało się na tyle uniwersalne, że posłużyło jako baza dla wielu innych typów pojazdów bojowych. Do najbardziej znanych należą:

- **StuG IV** – działo szturmowe uzbrojone w armatę 7,5 cm StuK 40,
- **Jagdpanzer IV** – niszczyciel czołgów z niską sylwetką i potężnym uzbrojeniem,
- **Nashorn** – niszczyciel czołgów uzbrojony w armatę 88 mm,
- **Wirbelwind i Möbelwagen** – samobieżne działa przeciwlotnicze uzbrojone w zestawy działek kal. 20 i 37 mm.

Szlak bojowy – od Polski po ruiny Berlina

PzKpfw IV uczestniczył w niemal wszystkich większych kampaniach II wojny światowej. Swój chrzest bojowy przeszedł we wrześniu 1939 roku w Polsce, gdzie okazał się wysoce skuteczny przeciwko lekkim czołgom i słabo uzbrojonym jednostkom Wojska Polskiego. Następnie brał udział w **kampanii francuskiej** w 1940 roku, gdzie wspierał szybkie kolumny pancerne w przełamaniu linii Maginota i zdobyciu Paryża.

W 1941 roku tysiące PzKpfw IV wzięło udział w operacji **Barbarossa** – inwazji na Związek Radziecki. Początkowo z powodzeniem niszczyły przestarzałe sowieckie konstrukcje, jednak już w końcu tego roku Wehrmacht napotkał nowe radzieckie czołgi – T-34 i KW-1 – które przewyższały PzKpfw IV pod względem opancerzenia i uzbrojenia. To właśnie ta konfrontacja zmusiła Niemców do szybkiej modernizacji konstrukcji, czego efektem były wersje z długolufową armatą KwK 40.

PzKpfw IV odegrał również kluczową rolę w **bitwie na Łuku Kurskim** w 1943 roku – jednej z największych bitew pancernych w historii. Mimo ogromnych strat, niemieckie czołgi – w tym liczne PzKpfw IV – udowodniły swoją skuteczność, niszcząc tysiące sowieckich pojazdów.

Do ostatnich dni wojny PzKpfw IV walczył na obu frontach: w Normandii, we Włoszech, na Węgrzech, w Prusach Wschodnich i w samej Rzeszy. Pomimo coraz większej przewagi aliantów, zarówno liczebnej jak i technologicznej, PzKpfw IV pozostawał trzonem niemieckich sił pancernych aż do kapitulacji w maju 1945 roku.

Dziedzictwo i znaczenie historyczne

PzKpfw IV to nie tylko czołg – to symbol niemieckiej myśli technicznej i adaptacyjności w warunkach wojennych. Choć początkowo planowany jako maszyna pomocnicza wobec cięższego PzKpfw III, to właśnie "czwórka" okazała się bardziej perspektywiczna, lepiej przystosowana do modernizacji i realiów współczesnego pola walki.

Niewiele czołgów II wojny światowej przeszło tak długą i intensywną drogę bojową jak Panzerkampfwagen IV. Był obecny niemal wszędzie, zmieniał się z roku na rok, odpowiadał na wyzwania i zagrożenia. Dziś jest jednym z najbardziej rozpoznawalnych pojazdów pancernych tamtej epoki i nieodłącznym elementem każdej poważnej kolekcji modelarskiej i muzealnej.